

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E., O.Z., zastúpeného JUDr. V. Š., advokátom**, proti žalovanému: **Krajská prokuratúra Bratislava**, v konaní o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 137/2009-27 zo dňa 29. októbra 2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 137/2009-27 zo dňa 29. októbra 2009 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** krajskému súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením č. k. 1 S 137/2009-27 zo dňa 29. októbra 2009 Krajský súd v Bratislave podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie, v ktorom sa žalobca domáhal zrušenia fiktívneho rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového fiktívneho rozhodnutia Okresnej prokuratúry Bratislava II. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, pretože žalovaný, aj keď mal na ich náhradu nárok (nakoľko zastavenie konania zaviniť žalobca), si trovy konania neuplatnil. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že krajský súd zastavil konanie z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nie je spôsobilým predmetom prieskumu podľa piatej časti O.s.p. a ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nie je možné odstrániť. Krajský súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci žaloba smeruje proti neexistujúcemu rozhodnutiu správneho orgánu, pretože fiktívne rozhodnutie o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu Okresnej prokuratúry Bratislava II. nikdy nemohlo byť vydané žalovaným, ale okresným prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava II. Svoje odôvodnenie krajský súd oprel o ustanovenia § 6 ods. 1 a 2, § 44 ods. 2 a § 54 ods. 1 písm. g) zákona

č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre ako aj o čl. 8 bod 2 organizačného pokynu Krajského prokurátora v Bratislave č. 1/2007 zo dňa 10. januára 2007, ktorým sa upravuje postup pri vykonávaní zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií).

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že súd pochybil, keď svoje rozhodnutie založil na organizačnom pokyne, pretože súdy sú viazané iba všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie internými normatívnymi aktmi štátnych orgánov. Žalobca tiež poukázal na to, že povinnou osobou podľa zákona o slobode informácií je štátny orgán, pričom podľa zákona o prokuratúre je štátnym orgánom okresná prokuratúra, nie jednotliví prokurátori okresnej prokuratúry. Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 zákona o prokuratúre je nadriadeným orgánom okresnej prokuratúry krajská prokuratúra. Žaloba preto smerovala proti existujúcemu rozhodnutiu žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť.

Žalobou podanou na Krajskom súde v Bratislave dňa 7. augusta 2009 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového fiktívneho rozhodnutia Okresnej prokuratúry Bratislava II. K fikcii vydania zamietavých rozhodnutí prvostupňového ako aj druhostupňového správneho orgánu došlo podľa žalobcu podľa § 18 ods. 3 a § 19 ods. 3 zákona o slobode informácií, nakoľko žalobca sa na Okresnej prokuratúre Bratislava II domáhal sprístupnenia konečného rozhodnutia v trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre Bratislava II pod sp. zn. Pn 2939/05.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len "povinné osoby") sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 19 ods. 2 zákona o slobode informácií o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť.

Podľa § 2 zákona o prokuratúre prokuratúra je samostatná hierarchicky usporiadaná jednotná sústava štátnych orgánov na čele s generálnym prokurátorom, v ktorej pôsobia prokurátori vo vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti.

Podľa § 38 ods. 1 zákona o prokuratúre prokuratúru tvoria tieto štátne orgány:

- a) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky (ďalej len "generálna prokuratúra"), ktorej osobitnou súčasťou s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky je Úrad špeciálnej prokuratúry (§ 55b až 55l),
- b) krajské prokuratúry,
- c) vyššia vojenská prokuratúra,
- d) okresné prokuratúry,
- e) vojenské obvodné prokuratúry.

Podľa § 42 ods. 1 zákona o prokuratúre krajská prokuratúra je nadriadený orgán okresných prokuratúr, ktoré patria do jej územnej pôsobnosti.

Z uvedeného vyplýva, že prokuratúru tvorí sústava štátnych orgánov, medzi ktoré patria aj okresné prokuratúry a krajské prokuratúry. Z § 2 zákona o prokuratúre vyplýva, že prokurátori samotní nie sú štátnym orgánom, ale len pôsobia v rámci štátnych orgánov tvoriacich prokuratúru. V zmysle zákona o slobode informácií je teda povinnou osobou okresná prokuratúra ako štátny orgán, a nie prokurátori okresnej prokuratúry, a odvolacím orgánom je krajská prokuratúra ako nadriadený orgán okresnej prokuratúry.

Krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že odvolacím orgánom príslušným na rozhodnutie o odvolaní žalobcu proti fiktívnemu rozhodnutiu Okresnej prokuratúry Bratislava II. je okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II. Pri svojom rozhodnutí sa oprel o ustanovenia zákona o prokuratúre, ktoré sa nevzťahujú na prejednávanú vec. Ustanovenie § 54 zákona o prokuratúre hovorí o tom, kto je nadriadený prokurátor vo vzťahoch nadriadenosti a podriadenosti, ktorými je ovládaná prokuratúra, pričom podľa § 6 zákona o prokuratúre nadriadený prokurátor je oprávnený vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, ako má postupovať v konaní a pri plnení úloh, ako aj vykonať úkony podriadeného prokurátora alebo rozhodnúť, že ich vykoná iný podriadený prokurátor. Z uvedeného vyplýva, že pojem nadriadený prokurátor nie je totožný s pojmom odvolací orgán. Nadriadený prokurátor je oprávnený vydávať pokyny a usmerňovať prokurátorov, ktorí sú k nemu vo vzťahu podriadenosti, avšak zákon mu nezveruje právomoc rozhodovať o opravných prostriedkoch v konaniach, kde v prvom stupni rozhoduje niektorý zo štátnych orgánov tvoriacich prokuratúru.

Rozhodnutím o zastavení konania, ktoré nemalo oporu v zákone, krajský súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd odvolaním napadnuté uznesenie o zastavení konania zrušil podľa ustanovenia § 221 ods.1 písm. f) a h) O.s.p. a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. V novom rozhodnutí o veci rozhodne

prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c O.s.p.)

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 6. októbra 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová